

Hlavním cílem naší rigorózní práce je testovat tezi, že ekonomická závislost na exportu ropy brání trvalému prosazení demokracie na příkladu Venezuely v letech 1970–2010. Tento předpoklad je založený na teorii prokletí přírodních zdrojů, která vysvětluje negativní politické, ekonomické a sociální důsledky závislosti na vývozu cenných surovin. Hypotézou je, že exogenní faktory mohou prohloubit tyto nežádoucí důsledky. V naší práci analyzujeme, jakou roli hrály nadnárodní ropné korporace ve venezuelském ropném sektoru a jaké důsledky mělo jejich znárodnění a zřízení státní ropné společnosti PDVSA, která byla zodpovědná za další rozvoj těžby. Předpokládáme, že znárodnění ropného průmyslu vyvolalo hlubokou restrukturalizaci institucionálních a mocenských vztahů, která měla neblahý dopad na ekonomickou prosperitu a stabilitu demokratického režimu. Brzy po svém zřízení se státem vlastněná ropná společnost stala autonomním kolosem, který dokázal prosazovat své vlastní politické a ekonomické zájmy a dále polarizoval již rozdělenou společnost. Historický vývoj uvnitř venezuelského ropného sektoru budeme analyzovat metodou závislosti na předchozím vývoji. Dále budeme testovat tři efekty bránící demokratizaci navržené Rossem na základě kvantitativního výzkumu teorie prokletí přírodních zdrojů. Venezuela byla vybrána záměrně kvůli své geografickému umístění mimo region Blízkého východu a prodělané demokratické zkušenosti. Tyto skutečnosti jí odlišují od většiny států trpících ropnými prokletím, proto je Venezuela složitým a podnětným příkladem.